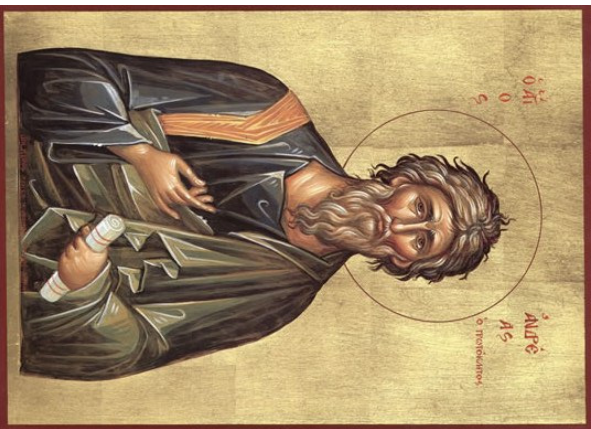

Vestea cea Bună

«S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăți-vă și credeți în Evanghelia» (Mc 1, 15)

Scurt istoric al bisericii

Ideea înființării unei Biserici Românești în regiunea Flandrei Orientale a încoțit în mijlocul unui grup de Români din Gent în anul 2003. De-a lungul anevoioasei călătorii am fost sprijiniți de IPS Mitropolitul Iosif (a carui binecuvântare am primit-o încă de la început), **ZEH. Johan De Baere, Pr. Sorin Tomușiu, Pr. Vasile Palade, Pr. Ignace Peckstadt** precum și mulți credincioși de bine care și-au dorit înființarea unei Biserici Ortodoxe la Aalst.

În Septembrie 2007 am avut marea plăcere de al avea în mijlocul nostru, într-una din Sfințele Duminici, pe IPS Mitropolitul Iosif care a avut bunavoiența să discute cu membrii Parohiei și să ne înfrățea în încredințarea care le avem de înfruntat.

Preoți care au slujit în Parohia noastră:

- Între Septembrie 2005 și Martie 2006 **Pr. Sorin Tomușiu**
- Între Septembrie 2005 și Octombrie 2005 **Pr. Dorin Gabriel Pandle**
- Lumina a fost adusă la Sfințele Sarbatori de Paști în 2006 și 2007 de către **Pr. Călin Buzura**
- Între Octombrie 2006 și Noiembrie 2007 **Pr. Călin Buzura**
- Începând cu Decembrie 2007 **Pr. Constantin Pogor**

În Februarie 2007 sub îndrumarea Preotului Călin Buzura s-a ales consiliul Parohial și s-a stabilit de asemenea și Hramul Bisericii: ca fiind «St. Amangheii Mihail și Gavril». În Ianuarie 2007 de comun acord cu erotașii parohiei Hramul s-a schimbat în „**Sfântul apostol Andrei și sfântul Matern**”.

Deși scurtă, istoria parohiei noastre a fost presărată de multe frământări și încercări. Aceste mici obstacole nu au descurajat membrii parohiei ci din contra l-a înțărț și l-a făcut sa înțeleagă că rugile le sunt auzite și împreună pot reuși ceea ce și-au propus.

Mulțumim tuturor preoților care s-au rugat împreună cu noi în Sfințele Duminici din toamna anului 2005 și până astăzi în Biserica Română Ortodoxă de la Aalst.

Le suntem profund recunoscători și le mulțumim pentru jertfa dumneaor!

Doamne ajută!

Colegiul de redacție

Pr. Constantin Pogor
Redactori : Andreea Monica Pogor, Adrian-Floin Rotaru, Valeria David, Marina Dîrju,
Simona Maria Judele, Dan Popoi

SĂMBĂȚA

(*)

16h00-17h00 –
Vecernia urmată de
discuții
duhovnicești

DUMINICA

10h-11h00 – Utenia
11h-13h00 – Sfânta
Liturgie (După sfânta
împărtășanie copiii vor
participa la cateheză)

Pentru Taina Sfinței
Spovedanii pr. Constantin
poate fi contactat la tel.
0486977590.

*Programul liturgic poate
suferi variații importante ce
nu în de organizarea
bisericii noastre, motiv
pentru care, pentru a evita
eventualele neplăceri, un
program liturgic lunar este
pus la dispoziție în biserică.

Din 25 decembrie 2007, părintele Constantin Pogor, în calitate de preot misionar, s-a mutat la biserică noastră. El este originar din orașul Iași, localitate în care și-a definitivat și studiile superioare în teologie. În anul 2005 începe cursurile de masterat la Universitatea Catolică din Louvain, Louvain-la-Neuve, pe care le absolvă după doi ani.

Pe data de 1 iunie 2007 este hirotonit diacon la Paris de Prea Sfințitul Silvan, episcop-vicar al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, pe seama parohiei « Sântului Nicolae » din Bruxelles, unde s-a ocupat de îndrumarea părinților din Parohia Valcu până în data de 16 decembrie a aceluiași an, când este hirotonit preot la Bruxelles de către înalt Prea Sfințitul Iosif, Arhiepiscop și Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale.

Din toamna anului 2007 este înscris la doctorat la Universitatea Catolică din Louvain, Louvain-la-Neuve. Este căsătorit din septembrie 2006 cu Andreea Monica Pogor, actualmente masterandă la Facultatea de Științe economice, sociale și politice, UCL.

Programul liturgic

Editorial

Parohia noastră este una tânără, la început de drum cu multe năzuințe și proiecte de viitor. Dinamismul și entuziasmul credincioșilor însetați de cuvântul lui Dumnezeu au determinat apariția acestei reviste precum și alegerea de noi sfinți ocrotitori pentru acest sfânt locaș de rugăciune.

Astfel, împreună cu credincioșii am hotărât să urmărim pe sfântul apostol Andrei, întâiul-chemat la crinștea și responsabilitatea de discipol al lui Hristos și totodată apostolul românilor, și pe sfinții Maternă, uenic al sfinților Petru, ce a propovăduit evanghelia și în ținuturile belgiene. Acești doi sfinți, mainași în ordină și vednici de urnat ca exemplu, nădăduim că, prin rugăciunile lor către Dumnezeu, ne vor ajuta și ocroti de acum înainte.

A fi creștin nu este o situație statică în care să ne complacem cu vechile și fațetele sfinților care ne-au precedat, ci o permanență trăire în Hristos sub forma intimă, personală dar și publică, concretizată prin iubirea de aproapele nostru și prin rugăciunea comună în biserică. Fără Biserică omul se pierde în labirintul alegțiilor nenumărate oferite și impuse curva de libertatea omenească ancorată în profanul cotidianului. Creștinul care susține că trebuie să se apropie de Dumnezeu și să restabilească relația cu Creatorul este departe de adevăr.

Sfinții Andrei și Maternă au înțeles că ei trebuie să silească pe aproapele prin descoperirea comorii fără de preț care este Cuvântul lui Dumnezeu. Primul nostru pas spre aproapele nostru este această revistă, al cărui nume sugestiv, „Vestea cea Bună” ne îndeamnă la vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Titlul revistei „Vestea cea Bună” este traducerea în românește a cuvântului grecesc „evangelie” (ευαγγέλιον, -ιον), cuvânt care ne aduce aminte de misiunea celor doi sfinți ocrotitori ai bisericii noastre. Jeria și perseverența lor în propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu sunt pentru noi, creștinii de azi, ca o aducere aminte a misiunii noastre în lume.

Revista bisericii noastre va apărea trimestrial, și va conține atât subiecte teologice și duhovnicești, cât și interviuri, actualități religioase, subiecte literare, sociale, pagini pentru copii etc.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne binecuvânteze acest început de drum și să dăruiască tuturor pace și înșire sufletească.

Pr. Constantin Pogor

VIATA SFANTULUI MATERNE (prima parte)

Din informațiile pe care le deținem, în jurul anilor 42 și 52, trei misionari pleacă din Roma, cu scopul de a evangheliza Galia de Nord. Așșia, erau Eucherie și cei doi frați ai săi, Valeriu și Mateme. Ei își îndreptă pașii cu mare ardore spre Trêves (Trîs), orașul cel mai important și mai opulent din Galia Belică, regiune ce era locuită de păgâni. Cei trei frați, doritori de a încristina păgânii, nu fuseseră primii cu brațele deschise, ci din contră, Eucherie încercând să mearcusească public că Iisus Hristos este singurul Dumnezeu vrednic de adorare, riscă cu puțin să fie delapidat. Și totși, anume datorită lui Eucherie s-a vindece în mod miraculos fiul unei Valeriu îi succede timp de 15 ani.

Mateme umplează la rândul lui trairului său mai în vârstă, cu dorința profundă de a continua opera de evanghelizare a ținutului. Merceda lui este foarte simplă dar eficace, el mergând ca un simplu călător de-a lungul râurilor Moselle și Rin, oprindu-se la porțile satelor spre răspândirea veștii bune. Strădania lui îl conduce la Köln, unde constituise locuri de rugăciune și hidroterapie preoți, precum a fost învâțat de Sântul apostol Petru, al cărui discipol a fost.

Simona Maria Judele

Toparulul sfântului Mateme¹

Glas 8

„Uoentice al apostolului Petru, neobosit propovăduitor al evangheliei lui Hristos, tu ai străbătut pământul belgienilor pentru a-i scoate din întunericul necredinței și a le arăta că Hristos este singurul Dumnezeu, sfințe părinte Mateme, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne mântum noi toți”.

Din viețile sfinților

Din povețele Părinților

FILOSOFIA PĂIANJENULUI

de Pr. Cleopa

Voinđ să vorbească despre ajutorul sau prona dumnezeiască creștinilor veniți să îl asculte, părintele Cleopa zicea următoarele: „Sântul Vasile cel Mare o ia de la pântan, de la furnică, de la albina și merge până la astrele cereștii, descriind minunile lui Dumnezeu din zidiri. Auzi ce teologie face el, ce filosofie, ce arta în cuvânt la păianjen. Zice: « Mare filosof este păianjenul! » Noi nici nu-l băgăm în seama. Eheii! Dacă ai ști ce ai de învâțat de la păianjen! Cine a auzit vreo dată glasul păianjenului pe lume? La greci erau două feluri de filosofi: ritori, care vorbeau, și făcutori, cum era Diogene, care-l face mare filosof al tăcerii pe păianjen. Fil aleni. Dacă-l mic, își face și el o pănzisora acolo, după puterea lui. Dacă-l mare, face una mai mare. Dar de ce? Auzi ce spune Scriptura: « Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui! ».

Cum se întinde prona lui Dumnezeu, adică purtarea de grijă, până la păianjen. Păienjenului după ce a făcut o pășuță se retrage: « Dă-mi. Doamne, mântuie! Eu mi-am făcut datorita ». Cel mai mare, tot așa. Când îl vezi să, face. L-ai auzit grând? O muscă o auzi băzâind: un țânțar îl auzi, dar ai auzi păianjenul vreo dată? Nu, el este filosof. El stă grândit acolo și așteaptă ca Dumnezeu să-i trimită mâncare. Si prona lui Dumnezeu, la cel mic, nu-î trimitte o muscă mare. Doamne ferește! Dar de ce? Dacă ar fi mare, cum pănzula lui e prea subțire, i-o sifică și n-o poate prinde, și el moare de foame. Dumnezeu. Care l-a făcut, spune la Ecclesiast: « Căle a făcut Dumnezeu, pe toate le ideoște și de toate poartă grijă ». La cel mic îl dă o muscuță mică. Și el, stând ascuns, când vede că s-a încurcat, o prinde; dar mai are treabă până a doua zi, să repara înapoi acolo unde s-a-rupt pănzisora, pentru că-i trebuie și mâna mănare. La cel mare, Dumnezeu îi trimitte o muscă mai mare, că are pănteciole mai mare. Și acela, după ce a prins-o iar se apucă de treabă. Dar zice cel necredincos: « Da, dar eu nu-s păianjen, să tratesc c-o muscuță mică, sau cu o muscă. Eu am fernele, eu am copiii, eu am dă la stat, eu trebuie să mănânc mulți, să fac...! » « O, răutatea tă, necredinciosule! » zice Marele Vasile în *Hexameron*: Dumnezeu. Care hrănește pe păianjenul cel mic cu o muscă mică și pe cel mare cu o muscă mare o să-fi arate și ție că El poartă grijă și de cel ce mănâncă o muscă.

Și, aceeași când le înțelegi și când le vezi în zidire, nu se poate să nu le aprinzi cu dragoste de Dumnezeu, când vezi atata minune!

¹ Traducere și adaptare din limba franceză de pr. Constantin Pogor.

ALBINUȚA²

Se povestește că farișeii, vorind să-l pîndă pe Domnul nostru Iisus, s-au adunat în mare taină într-o casă ca să se sfătuiască ce și cum. Au zăvoartă sfîrșit toate ușile și ferestrele pentru ca nimeni să nu pîndă de veste. Se temeau, de bună seamă, căci ceea ce puneau dînșii la cale nu era lucru de sagă.

Dar iată că pe tocul ferestrei era o albînă. Nu se știe cum de pătrunsesse în casa atât de strîșnic zăvoartă. Ea auzi toți, cutremurându-se. Vru să lasă să-l dea de veste lui Iisus, să Se păzească de răutatea prizmașilor farișei... Tot căutînd o leșie, albina se lovera de perleții casei și de toate lucrurile și bazăia foarte tare. Oricît se străduia săracă, nu putea gîsi o leșie. Auzind unul din farișei bătălii și pricepînd că albina ascultase tot, vru s-o pîndă și s-o omoare. În zadar însă alergă după ea, că nu reuși să o pîndă și atunci, plin de răutate, o blestema :

- Să n-ai parte de munca tai! Alții să se bucore de rodul tuierei tale!

De atunci oamenii mîncăcă miere și fac lumînări din ceara albinoare. Dar Domnul Iisus S-a îndurat de ea și l-a dat pîner de muncă, astfel încît, deși omul îi lă plierea și cearea, ea să nu ducă lipsă; muncosește neobosită, împăcătă cu soarta ei.

Andreea-Monica Pogor

OCHIUL LUI DUMNEZEU³

*Nimănu! să nu-ți faci rău,
Căci te vede Dumnezeu!
Tu, când vezi un gîndac mic,
Nu-l stînu, să-l lași în pace!
Dănuși nici un rău nu-ți face,
Să nu-ți faci nici tu nimici!
Ochiul de mînie,
Dumnezeu știe de el:
Fruia țerii îl înănește,
Ave roată ca să dea,
El se satură așa
Și din sara ei trăiește.
Lasă-l și nu-l face rău,
Căci te vede Dumnezeu!*

La să-mi spunei voi acum
Ce-i la maigne de drum?
(crucea)

Taina-n care omul spune
Căle a făcut pe lume!
(spovedania)

La ea ne închinăm
Ca să ne știe Dumnezeu.
(icoana)

Din viața micilor creștini

Din viața parohiei

Fiecare comunitate dorește ca Iacasul de rugăcune în care se înănește cu Măntuitorul Hristos în fiecare Duminică și zi de sărbătoare să fie căl mai deosebit și căl mai ales. Această simțire este una înescă, căci omul este chemat la relația cu Dumnezeu, la orientarea sensului ființei noastre spre Creator. Dar ce putem noi să oferim lui Dumnezeu alară de ființa noastră ?! Numai jertfa personală după exemplul Măntuitorului Hristos ne poate apropia de El. Jertfa lui Hristos este un gest voluntar și liber asumat, de aceea doar prin jertfa personală și conștientă ne apropiem de Dumnezeu.

Până în prezenți, cu sprijinul unor donaiți din Belgia și din țară, am înzestrat biserică noastră cu o serie de obiecte liturgice necesare bunei desfășurări a slujbelor și am început lucrările de amenajare a « sălii copiilor », unde se dorește realizarea de cateheze cu copiii din parohia noastră în fiecare duminică după stînta Liturghie. Biserica are nevoie de susținere în vederea continuării activităților și lucrărilor de amenajare pe care le avem proiectate și de aceea sunt binevenite sprijinul și susținerea dumneavoastră. Nădăldim cu ajutorul Domnului nostru Iisus Hristos să rașim schimbarea, catapetismei (iconostasului) și împodobirea acestuia cu patru icoane pictate pe lemn.

De la începutul acestui an, două evenimente deosebite au avut loc în cadrul parohiei noastre. Astfel, micuetele Alexandra și Ema au devenit, prin primirea sîntului Botez, noi membri ai Bisericii lui Hristos și tinere viăstare ale comunității noastre. Le urăm în acest

sens har, pace și multă sănătate de la Domnul. De asemenea, felicităm pe nasele acestora, doamnele Victoria Ilie și Gabriela Cojolan, pentru responsabilitatea creștină asumată și rugăm pe Măntuitorul nostru Iisus Hristos să le dăruiască înțelepciune și sănătate ca să fie modele de credință pentru ființele lor.

² Trilul original al acestei povestiri este « Blesimul farișeilor », de Ileana Vasilescu, *Povestiri pentru copii*, Editura Sophia, București, p. 119.

³ Poezii: ortodoxe pentru copii, antropologie de Leon Maggan, Editura Stîntul Alexandru, București, 2004, p. 20.

8 MARTIE

Un zămbet, o floare, o culoare... Acesoasă frumoasă zi de primăvară și-a făcut simțită prezența și în parohia noastră printr-o sărbătorire a celor care ne readuc aminte constant de profunzimea și de delicatețea valorilor duhovnicești. În această zi de 8

Martie, sărbătoarea a frumuseții și a discreției femeii creștine, tandăririi albi au fost oferii în dar. Frumusețea femeii creștine nu trebuie înțeleasă ca frumusețe fizică trecătoare, sortită pleiurii ci trebuie văzută în relație cu frumusețea Duhului Sfânt, cea a Femeii înveșmântate în Soare. Acesoasă frumusețe constă în chemarea ei

să zămislească în fiecare copil « un călugăr », o ființă aparte căreia să-i transmită simțul sacralului, « simțul lui Dumnezeu », nostalgia și gustul împărăției. Discreția femeii creștine este acel « Fie mie după cuvântul tău » rostit de Maica Domnului prin care se sublimiază aspectul ontologic, adică în ființă al relației cu Dumnezeu.

În data de 27 aprilie vom avea bucuria de a sărbători înviera Domnului nostru Iisus Hristos.

Nepsis

Ce este Nepsis ?

NEPSIS este asociația culturală a tinerilor ortodocși, a Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, constituită la înălțarea I.P.S. Paraheliu nostru Mitropolit Iosif, în anul 1999.

Asociația are sediul oficial la Paris, însă are filiale în toate țările europene, printr-o cure și Belgia.

Asociația este un cadru de diseminare a vieții creștine și împănășirea ei. Acest lucru este realizat prin organizarea de întâlniri, congrese, conferințe, colocvii, în cadrul schimburilor culturale și duhovnicești dintre țări. Aceste întâlniri sunt un mediu propice cunoașterii reciproce, analizării și lucrării la cunoștințele de experiențe și bucuriile vieții duhovnicești. În fiecare an se organizează pelerinaje și călătorii cu scop cultural în diferite țări din cuprinsul Mitropoliei noastre și în România. Asociația deservind de asemenea și activități de asistență socială pentru studenții români ajunși în această parte a Europei, dar și pentru ajutoarea orfanilor, adălescătorilor fără domiciliu, familiilor numeroase.

Contact - Secretariatul NEPSIS Belgique : Ana Maria Boca Chiriac (0032 497 60 52 42), Marinela Driju (0032 497 06 10 94), Anca Szekely (0032 485 83 36 93), Georgiana Densita Boboc (nepsis_belgique@yahoo.fr).

(<http://www.nepsis.org/>, <http://www.mitropolia-paris.ro/?lang=ro&subject=nepsisindex>)

Au fost

Conferințele, proiectele video sau diapozitive, ateliere de dezbatere, mai mult sau mai puțin formale au fost organizate în jurul unor subiecte, dintre care menționăm : „Să vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit Eu” - Noui Testament în vială contemporană (P.S. Silvan), „Cultura laică - cultură bisericăsoasă” (părintele Michel Evdokimov), „Biserica de azi și de mâine” (Jean Tchekian), „Indrăznește să crezi că Eu te iubesc” (părintele Marc Antoine Costa de Beauregard), „Bărbăți și femei în Biserica” (părintele André Waale)....

Pentru a învăța să ne bucurăm de prietenii, să cunoaștem locuri din Belgia și mai ales Dumnezeu, noi, tinerii din Nepsis, ne-am întâlnit în mai multe rânduri pentru a petrece câteva momente împreună. Iată ce au fost:

- *Excursie la Osterode* (octombrie 2007) - jobai (mix) și în loc de mici și bere, sandwich-uri și vin.

- *Lăsatul secului de carne* Pentru Postul Crăciunului (noiembrie 2007) - seriale, cântăciuri, muzică și horă:

- *Ziua națională* (1 decembrie) - cina în Grand Place, împreună cu pr. Nedarte și pr. Constantin;

- *Sărbătoarea Crăciunului* - după ore îndelungi de repetiție a colindelor, sub îndrumarea pr. Constantin Pogor, am plecat la colindat. Am început colindul la biserică, la „St. Nicolae”, unde am primit cadouri de la Moș Crăciun, apoi am vestit Nașterea Domnului pe la cei dragi și nu în ultimul rând am fost să îl colindăm și pe înalt Pea Sfințitul Părințele nostru Iosif la Paris;

- *Lăsatul secului* pentru postul Paștelui (2 martie 2008) la biserică „St. Nicolae”. Printre caspetii noștri au fost și îneni romani de la instituțiile europene, seara terminându-se cu cânt acompaniat la muzică de unul din prietenii noștri.

Vor veni....

Plecând de la cuvintele pr. N. Steinhartd, care spunea că „dăruind altuia ... credință, lumină, încredere, nădejde le vei dobândi și tu”, gândul spre cei singuri a plecat repede. Astfel împreună cu Pr. Constantin Pogor, corul de tineri reunit de la biserică „Sfântul Nicolae” (Bruxelles) și Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne” (Aalst), va face o **vizită la închisoarea** Saint-Gilles (**22 martie**), pentru a vesti înverea Domnului celor alții în izolare. Cântările bizantine din program vor fi: Prohodul Domnului, Doxologia, Ziua învierii pe glas V și Hristos a înviat, în limbile română, franceză și greacă.

Între **1-4 mai** un **week-end** de împărtășire va avea loc la Bruxelles. Tema înălțării va fi – **Dragostea toate le crede, dragostea nu cade niciodată!** (1 Corinteni 13, 7-8). Pe perioada acestui week-end vom fi însoțiți de înalt Pea Sfințitul Iosif, pr. prof. dr. Constantin Necula și pr. Patriciu Vlaicu. Gazdele noastre sunt parohiile „Sfântul Nicolae” (Bruxelles) și „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne” (Aalst). Din program:

Joi, 1 Mai

11h00 : *Te Deum*, prezentarea participanților
11h30 - 13h00 : Conferința - „**Despre dragoste**” - pr. prof. dr. Constantin Necula
15h00 - 16h30 : Dezbateri în jurul reacțiilor rezultate în urma atelelor
18h00 - 19h00 : Vecernie
19h30 : Vizită la Seriele Regale

Vineri, 2 mai

10h30 : Sfânta Liturghie (Bruxelles)
14h30 - 16h30 : Conferința „**Dragostea toate le crede!**” (1 Corinteni 13, 7) - IPS Iosif
17h00 - 18h00 : Table ronde - „**Dragoste prin renunțare**” - IPS Iosif și pr. prof. dr. Constantin Necula
18h30 : Pimbare prin Bruxelles, picnic

Sâmbătă, 3 mai

10h00 : Rugăciunea de dimineață
10h30 - 11h30 : Conferința - „**Dragostea nu cade niciodată!**” (1 Corinteni 13, 8) - pr. prof. dr. Patriciu Vlaicu
11h45 - 13h00 : Table ronde - „**Întrebări și învățămintele**” - pr. prof. dr. Patriciu Vlaicu și pr. prof. dr. Constantin Necula.
14h30 - 21h00 : vizită la Parlament și la Buges*

Duminică, 4 mai

10h30 : Sfânta Liturghie (biserică „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne”)
13h00 : Pânzuli
15h00 - 17h30 : Congres Nepsis (reprezentanții fiecărei filiale Nepsis vor prezenta un raport cu activitățile desfășurate)
17h30 : Doxologie și « împăcarea » participanților
*excursie înaltă de parohia „Sfântul apostol Andrei și sfântul Materne”

Numerul înverilor participanți va fi între 50 și 70. Pentru că majoritatea sunt studenți și nu au posibilități materiale deosebite, am dori să evităm cazarea în hotel. Dacă prinse dimușoarează sunt persoane care ar putea caza un tânăr sau doi, ne-afi ajuta foarte mult. Vă mulțumim și Domnii să vă însoacă bucuria!
Persoane de contact: Alina Szekely - 0465633696, Marieta Dîrîu - 0497061094, 0488280905.

Marieta Dîrîu

CUM NE ÎNDRUMĂ DUMNEZEU

În anul '90 când am ajuns în Belgia, am avut norocul de a-1 avea alături, pe cel mai bun prieten al meu. El era de ceva timp în Flandra, unde-și înmemeșește și o familie. Acesta lucra ca șofer de tir și făcea multe curse în Franța.

Într-o zi îmi propusesse să-1 însoțesc într-una din cursele sale în Franța, însă din motive de sănătate călți din motive administrative, nu puteam la aceea vreme să părăsesc țara. I-am refuzat. Dezamăgiți că nu-1 puteam însoți, a plecat singur. Câteva zile am fost foarte trist pentru că nu am putut să-1 însoțesc, dar și datorită faptului că nu o să pot să mă acomodez cu realitățile din noua țară. Cu căl încercam să mă înșeșc cu atât deveneam mai tulburat. Prin minte îmi veneau numai gânduri rele și mă simteam foarte rău. Se încheiase weekend-ul și prietenul meu încă nu revenise din Franța, deși obișnuia ca sămbăta să se întoarcă. Deși nu sosise, mi-am spus că poate au intervenit mai multe probleme și că va ajunge în curând în Belgia, poate chiar în cursul săptămânii. Însă, în cursul zilei, nu am mai rezistat gândurilor care mă urmăreau și am telefonat acasă la prietenul meu. De la soția lui am aflat că un tragic accident îl cumpasase viața.

Această veste m-a tulburat foarte tare. Fără să îmi dau seama de ce, mă simteam vinovat de ceea ce pășise prietenul meu. Plecarea lui neașteptată din această viață mă preocupă subit. Nu eram un om care să mergă constant la biserică, dar credeam în Dumnezeu. Totuși, această întâmplare m-a făcut să caut o biserică pentru că simteam nevoia să vorbesc cu Dumnezeu. Simțeam că acolo puteam să stau de vorbă cu El, cu toate că să fi putut să mă rog acasă. Așa se face că în zilele următoare am căutat un locas de rugăciune unde m-am rugat lui Dumnezeu să țieie suferința prietenului meu. Cudată sau nu, datorită morții prietenului meu, am aflat călta nevie aveam să mă întâlnesc cu Dumnezeu. Mi se pare acum că moartea lui nu a fost chiar degeaba căci astfel eu am redescoperit pe Dumnezeu.

Dan Popoi

Această pagină am gândit-o ca un spațiu rezervat oricărui creștin care dorește să împărtășească în scris din experiențele, evenimentele sau momentele relevante din viața lui de creștin. De asemenea, oricine dorește să exprime gândurile despre viața duhovnicească a unui sfânt sau să abordeze o temă teologică ori spirituală este invitat să ne trimită articolul în vederea publicării. Rugăm ca articolele să fie trimise în timp util.

Opinii

Poezii Creștine

ÎN BISERICĂ

În Biserică veniți
De veți să vă mântuiți
Șoapra lumii să o lăsați
De Hristos vă desătați.

În Biserică intrați
De sunteți împovărați
Vă mânturiți curat
De orice gând și păcat.
O, cinstiți Biserică
Nu mai e mamă ca ea

Ne-nviază pentru rai

Cum nepăsător să stai ?

Azi Biserică căutați

Ea este viața, nu uitați

Ea este cerul pe pământ

Foc și dar în Duhul Sfânt.

O, Biserică iubiți

În ea este Hristos să știți

Si de veți cu El să fiți

Veniți de vă împărtășiți.

Valeria David

MONAHUL

Din mănăstirea veche se-nalță turn de ani,
Trăitî prin rugăciune, spălați prin băi de mir,
Cei care-n pus în suflul ai veștii elixir,
Trăiesc în odăile modeste fără bani.

Călugărul suspină la gândul lumii multe,
Îngenuunchiat se roagă de-1 noapțe și e zi,
Iar cine pentru asta, dorește-a-1 osândi,
Va fi cernit din coasă, de brațul morții silue

Cu brațele-i frave, slăbile de ani buni,
O carte-și ațlă rostul, de molii zdențuțlă,
Căci cartea asta mare se vrea mereu citită,
În anii cei din urmă, în cele șaptele lumi...

Se poartă-nceot și simplu, încununat de moarte,
Al cărui doliu tragic îl poartă neînceat,
De când Iisus pe cruce fusese alungat,
Asupra-i vrea s-atrăgă noianul de păcat.

Un sfânt printre nevednici, că într-o colivie
Fusese prins în lanțuri, dar nu vedea că-1 prins,
Căci lumea asta neagră de lacrimi l-a cuprins,
Văzându-1 bunătățea, cerul-l-a iubire.

Iubindu-1 iacolată pe buni și răi la fel,
Se dedicea-n voie, ca El să-1 vechedicească,
Prin harul Său și suferință-sfințescă,
Să fie pentru oameni, mai sus urcat la cer.

Andreea-Monica Pogor

VASILE MILITARU (1885-1959)

Multe informații bibliografice nu există despre poetul Vasile Militaru, însă poezia lui descrie cei mai bine viața, suferința și teroarea prin care a trecut în timpul regimului comunist. El s-a născut în anul 1885 în comuna Dobreni din județul Ilfov, într-o familie de plugar. Încă adolescent este fascinat de fabule, ceea ce îl va determina pe criticul literar George Calinescu să-l numească "...autorul unor *fabule triviale... de un succes extraordinar*". Debutul în literatură are loc la revista *Literatura și arta română*, acum fiind remarcat de către Barbu Delavrancea, Alexandru Vlașu și Dulu Zamfirescu. Dacă inițial poetul este fascinat de fabule, ulterior va aborda poezii din sfera patriotismului și a cugețelor religioase. În perioada interbelică opera sa va atinge adevărata mareție, spunându-se acum că nu exista casă de om care să nu conțină pe etajera o carte a lui Vasile Militaru.

Comuniștii au percutat credința în Dumnezeu a poetului și încrederea sa de neclintit în dreptate și adevăr ca pe un ghimpe în coastă, astfel acesta este condamnat la 42 de ani de închisoare la Cornele Mari, unde va și muri în anul 1959.

RUGĂCIUNE DE SEARĂ

Cu de iacimi gene ude, înalt rugă Domnului:
Sufletul păzește-mi, Doamne, în toi ceasul somnului:
Gânduri ce mă tulbur, cu al Trai Duh înfrânger-le:
Trunchiul meu dă-i odihna, răcoșele-mi sănătoare:
Somn ușor să mă supună, să dorm în ca florile,
Și cu inima curată să mă scoale zorile.
Rugăciune să-mai spre Tine și, se-ți cânt, poruncile,
Precum cânta cocăria peste toate lunile.
Sa pomesc la munca stăruia cum pomesc albaneli,
Și Sa pot umple, ca și ele, laquri cu bineli,
Și Sa te slăvesc pe Tine, de pe valea plângerii,
Dumnezeule din slavă, ce-L slăvesc toți îngerii!

Andreea-Monica Pogor

Poeți și scriitori contemporani

Itinerar pentru a ajunge la Stănta Biserică

De la Gent sau Bruxelles pe E40 ieșirea Aalst. Urmați N45 direcția Aalst iar apoi N9 direcția Asse. Stânga la intersecția semnalizată cu Burchstraat apoi stânga pe Anna Snelstraat și iarăși stânga pe Begijnhostraat. În partea dreaptă se vede Stănta Biserică. Mai jos găsiți și un plan detaliat al zonei unde se afla Biserica

PENTRU SPRIJINIREA
ACTIVITĂȚILOR SFINTEI BISERICI
PUȚEȚI FACE DONAȚII ÎN CONTUL: .
733-0383683-78

Contact sau sugestii:
cortoo.vzw@gmail.com

⁴ George Calinescu, *Istoria Literaturii Române*, Editura Minerva, București, 1986, p. 987.